

ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἡ Πατρίδα μας ἀπὸ δεκαετίες παρουσιάζει σημεῖα δημογραφικῆς παρακμῆς, πού μὲ μαθηματικὴ ἀκρίβεια ὁδηγοῦν σὲ φυλετικὸ ἀφανισμό. Ἡ Ἑλλάδα γέρασε, ἡ Ἑλλάδα δὲν ἔχει τὰ παιδιά πού χρειάζεται. Ἰνστιτοῦτα, Ἀκαδημία, Διεθνεῖς Ὁργανισμοὶ διαπιστώνουν πὼς ἡ Ἑλλάδα μεγαλώνει στὴν ἡλικία, ἀλλὰ μικραίνει ὁ κόσμος της.

Γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τότε πού ιδρύθηκε τὸ νεοελληνικὸ κράτος καὶ σὲ περίοδο εἰρήνης ἡ χώρα μας, σύμφωνα μὲ ἐπίσημα στατιστικὰ δεδομένα, καταγράφει μιά ραγδαία κατάρρευση τοῦ πληθυσμοῦ της, φτάνοντας στὸ ἐσχατο ὄριο τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν γενεῶν.

Καὶ ἐνῶ ὁ πλανήτης μας ἀγωνιᾷ πρὸ τοῦ κινδύνου τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ, ἡ ἐλληνικὴ φυλὴ τῶν σοφῶν, τῶν ἡρώων, τῶν μαρτύρων καὶ τῶν σημερινῶν ταλαιπωρημένων ἀπογόνων της κινδυνεύει νὰ ἐξαφανισθεῖ.

Ἡ ὑπαιθρος, ἡ παιδομάνα πού τροφοδοτεῖ τὰ ἀστικά κέντρα ἔχει ἐρημωθεῖ. Τὸ ἕνα σχολεῖο μετὰ τὸ ἄλλο κλείνει. Ἡ ἐσωτερικὴ μετανάστευση μαστίζει τὴν χώρα μας. Δημιουργοῦνται νέες πόλεις μὲ νέες συνθήκες ζωῆς καὶ τὰ παιδιά, ὅπως καὶ ὁ γάμος καὶ ἡ οἰκογένεια μπαίνουν σὲ προγραμματισμό.

Αἷτια τῆς ὑπογεννητικότητας.

- 1) Ὁ ἐκούσιος περιορισμὸς τῶν γεννήσεων (ἐκτρωση, ἐλεύθερες συμβιώσεις κ.λπ).
- 2) Ἡ μετανάστευση καὶ ἡ ἄνιση ἀστικοποίηση, ὁ ἀσφυκτικὸς δηλ. ἐγκλωβισμὸς τοῦ μισοῦ σχεδόν πληθυσμοῦ μας στὴν Πρωτεύουσα καὶ τὴν συμπεριπεριφέρεια.
- 3) Τὸ ἄγχος τῆς ἐπιβιώσεως καὶ ἡ τάση ἀνεξαρτητοποιήσεως τῆς γυναίκας.
- 4) Ἡ ἄνοδος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, ἡ χαλάρωση τῆς θρησκευτικῆς πίστεως, ἡ ἐλάττωση τῆς ἐπιδράσεως τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀνεπάρκεια προστασίας τῆς μητρότητας, τῆς οἰκογένειας, τῆς μητέρας καὶ τοῦ παιδιοῦ, ἡ ἔλλειψη δηλ. οἰκογενειακῆς πολιτικῆς.
- 5) Ἡ βιολογικὴ ἐπίδραση τῶν ναρκωτικῶν καὶ ἡ ὁμοφυλοφιλία πού ἔχουν ἄμεση συνέπεια στὸν κλονισμό τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου καὶ τὴν κατακόρυφη μείωση τῶν γεννήσεων.
- 6) Ἡ ἔλλειψη Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Δημογραφικῆς Πολιτικῆς καθὼς καὶ Ὁργανισμοῦ Ἑρεῦνης.

Ἐπιπτώσεις.

- α) Ἐθνικές
- β) Οἰκονομικές
- γ) Κοινωνικές

Μέτρα γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ Δημογραφικοῦ Προβλήματος.

- 1) Σεβασμός τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ καί πρόταξη τῆς Χριστιανικῆς μας ιδιότητος.
- 2) Κατάργηση τῶν ἀντιχριστιανικῶν νόμων τῶν ἐκτρώσεων καί τῆς μοιχείας.
- 3) Ἐπιστημονική διερεύνηση τοῦ φαινομένου μέ τήν σύσταση Κέντρου Δημογραφικῶν Μελετῶν.
- 4) Ἐνημερωτική προσπάθεια γιά τό μέγεθος καί τήν σοβαρότητα τοῦ προβλήματος ἀπό τά μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως πού σήμερα ἀσκοῦν ἀντίθετη προπαγάνδα.
- 5) Ἀπάλειψη ἀπό τά σχολικά βιβλία ἀντιεπιστημονικῶν καί ἀποπροσανατολιστικῶν ἀπόψεων. Οἱ νέοι μας πρέπει νά μάθουν καί νά προετοιμάζονται ἀπό τά Σχολεῖα γιά νά γίνουν ὑπεύθυνοι πολῖτες καί γονεῖς.
- 6) Ἐνίσχυση τῶν δημογραφικά ὑποβαθμισμένων περιοχῶν μέ κίνητρα τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν μέ ἐπιδόματα, μέ μεγάλες φορολογικές ἀπαλλαγές, μέ ἐξεύρεση στέγης καί ἐργασίας.
- 7) Παροχή σέ κάθε μητέρα πού ἀποκτᾷ τρίτο παιδί καί ἄνω, μηνιαίου γενναίου ἐπιδόματος πού θά καταβάλλεται ἐπὶ μιᾷ τουλάχιστο πενταετίᾳ.
- 8) Ἀνάληψη ἀπό τήν Πολιτεία σέ συνεργασία μέ τήν Ἐκκλησία τῆς εὐθύνης γιά τή σύσταση καί λειτουργία ἰδρυμάτων γιά τίς "ἀνεπιθύμητες κυήσεις".
- 9) Αὐξηση καί ἐπέκταση τῶν ὑπαρχόντων βρεφονηπιακῶν καί παιδικῶν σταθμῶν ἀρωγῆς πρὸς τή μητέρα καί τό παιδί.
- 10) Καταπολέμηση τῶν ναρκωτικῶν.
- 11) Χωροταξική ἀνακατάταξη τῶν πλουτοπαραγωγικῶν μονάδων καί χάραξη γενναίας ἀγροτικῆς πολιτικῆς.
- 12) Ἀμεσες νομικές ρυθμίσεις γιά τήν ἐνίσχυση τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας.
- 13) Ἀνάγκη ἄμεση νά ἐπανέλθει τό πνεῦμα τῆς θυσίας στοὺς ἀνθρώπους. Κι αὐτό γιὰτί κάθε παιδί στή μητέρα σημαίνει θυσία, ἀγώνας, φροντίδα, προσφορά, ἐκδαπάνηση, ὅταν ἐμεῖς ἐνδιαφερόμαστε περισσότερο γιά τήν δική μας καλοπέραση, τήν ἡσυχία μας, τίς ἀπολαύσεις μας, παρά γιά τό παιδί.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει κάθε λόγο νά ἐνδιαφέρεται καί νά φροντίζει γιά κάθε θέμα πού ἔχει σχέση μέ τόν λαό καί τό μέλλον του. Καί ὅσο κι ἂν τό θέμα εἶναι δύσκολο γιά νά ξεπερασθεῖ ὑπάρχει λύση καί χρειάζεται πίστη. Καί ὅταν ὑπάρχει πίστη στόν Θεό καί ἀγάπη στόν ἄνθρωπο, τίποτε δέν εἶναι ἀδύνατο, ὅλα εἶναι δυνατά.

Καί εἶναι ἀνάγκη τώρα, ὅλοι, δυναμικά, Ἐκκλησία, Πολιτεία, Παιδεία, οἰκογένεια, πιασμένοι χέρι μέ χέρι, πρακτικά νά τό ἀντιμετωπίσουμε ὅταν σέ λίγο θά ἐγκατασταθοῦν στή χώρα μας καί ἔχουν ἀρχίσει ἤδη οἱ Εὐρωπαῖοι μέ τίς οἰκογένειές τους, τοὺς Ναοὺς τους, τὰ Σχολεῖα τους, τήν πίστη τους, τὰ ἥθη καί τὰ ἔθιμα τους, ἐμεῖς σάν λαός συνταξιούχων καί γερόντων, τί θά κάνουμε; Τί θά κανουμε μέ τήν σωρεία τῶν μικτῶν γάμων μεταξύ Ὁρθοδόξων καί ἑτεροδόξων ἢ καί ἀλλοθρήσκων; Πῶς θά διατηρήσουμε τὰ ἐλληνορθόδοξα ἥθη μας, πῶς θά κρατήσουμε τὰ παιδιά μας γιά τὰ ὁποῖα τόσος λόγος γίνεται σήμερα, ἀφοῦ ἀποτελοῦν τό κέντρο τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος πού ἡ χώρα μας ἀντιμετωπίζει; Πῶς θά κρατήσουμε τήν φυλή μας πού σβήνει;

Εἶναι ἀνάγκη νά προβληματισθοῦμε ὅλοι καί ὁ καθένας μας στά πλαίσια τῶν δυνατοτήτων του νά βοηθήσει ὅσο πιό πολύ μπορεῖ.

